

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Zarasai | 1955 m. rugpjūčio mėn. 19 d. | Penktadienis

Nr. 98(1216)

Kaina 15 kap.

Užkirsti kelią derliaus nuostoliams

Svarbiausias šiuo metu uždavynys—laiku ir be nuostolių nuimti derlių. Išaugintas derlius visuose rajono kolūkiuose turi būti nuimtas organizuotai, neprileidžiant nė mažiausių jo nuostolių, neprarandant nė vieno kilogramo grūdų. To reikalauja valstybės ir kolūkių interesai.

Galima pateikti eilę faktų iš kolūkių, kurių vadovai ūkiškai sutiko rugiapiūtę, organizuotai ją atliko išvengdami nuostolių. Antai, Marytės Melnikaitės vardo kolūkyje geros darbo organizacijos dėka rugių derlius buvo nuimtas per 7 darbo dienas. Lygiagrečiai su derliaus nuėmimu buvo grėbiamas ražienos, vežami rugiai į klojimus. Trečioje laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje brigadininko drg. Dumbravos, dabartinio metu sparčiai vyksta rugių kūlimo darbai. Kolūkio revizijos komisija tikrina derliaus apskaitą, neleidžia nė mažiausio derliaus švaistymo.

Kovojama prieš derliaus nuostolius Stalino vardo, „Garbingo darbo“ kolūkiuose. Čia, išnaudojant visas galimybes, palankias oro sąlygas, sparčiai vykdomas rugių vežimas į kluonus, lygiagrečiai vyksta kūlimo darbai, teisingai vedama derliaus apskaita.

Deja, dar ne visuose rajono kolūkiuose stengiamasi neprileisti derliaus nuostolių. Štai, „Raudonojo Spalio“ kolūkyje nors derlius ir vežamas į kluonus, bet ražienų grėbimas vos pradėtas. Tenka pastebėti, kad vežant rugius čia nejauciama atsakingumo. Nežiūrint į tai, kad rugiai yra labai išdžiūvę ir, mažiausiai sukrėtus pėda, byra grūdai, tačiau vežimai kraunami ir iškraunami neatsargiai. Pėdai imami ir mėtomai kaip pakliūva. Vežimai neužtiesti brezentu arba koku nors kitu audeklu, todėl nemažas kiekis grūdų išbyra, pasilieka dirvoje. Nė kiek negeresnė padėtis yra ir Kalininio vardo kolūkyje. Nors rugiai čia nupiauti, bet ražienų grėbimas, rugių vežimas į kluonus, kūlimo darbai vos pradėti. O vykdyti šiuos darbus pilnu tempu yra visos galimybės.

dėl nemažas kiekis grūdų išbyra, pasilieka dirvoje. Nė kiek negeresnė padėtis yra ir Kalininio vardo kolūkyje. Nors rugiai čia nupiauti, bet ražienų grėbimas, rugių vežimas į kluonus, kūlimo darbai vos pradėti. O vykdyti šiuos darbus pilnu tempu yra visos galimybės.

Kuo kitu, jeigu ne kolūkių vadovų, laukininkystės brigadų brigadininkų nerūpestingumu galima paaiškinti šitokį faktą, kad iki šiol „Tarybų Lietuvos“, J. Žemaitės vardo, Mičurino vardo kolūkiuose dar neužbaigtas žiemkenčių derliaus nuėmimas. Šitoks kolūkių valdybų, laukininkystės brigadų brigadininkų abejingumas, lūkestis atneša didelius derliaus nuostolius.

Reikia užkirsti kelią derliaus nuostoliams. Būtina pasiekti, kad šiomis dienomis būtų užbaigtas žiemkenčių derliaus nuėmimas. Lygiagrečiai su tuo turi vykti ražienų grėbimas, rugių vežimas bei kūlimo darbai. Reikia išgyvendinti žalingą praktiką, kuri įsivyravusi Ždanovo vardo, „Tarybų Lietuvos“, „Pažangos“ kolūkiuose, kad, girdi, ražienų grėbimas nėra būtinas. Reikia suprasti, kad neatlikus ražienų grėbimo derliaus nuostolis iš vieno ha siekia iki 1,5—2 centnerių.

Kolūkių revizijos komisijų pareiga—nuolat kovoti su tais, kurie prileidžia derliaus nuostolius. Revizijos komisija privalo tikrinti, kaip atliekami derliaus nuėmimo darbai, ar vykdomas ražienų grėbimas. Reikia užtikrinti, kad teisingai būtų užpajamuojamas derlius, kad nepasitaikytų jo švaistymo faktų.

Kova prieš derliaus nuostolius—kiekvieno kolūkiečio svarbi pareiga. Mažiausio nuostolių—didesnis derlius, tuo pačiu stipresnis kolūkis ir svaresnis darbadienis.

Jauni agronomai vyksta į kolūkius

Vilniaus žemės ūkio technikumai išleido dešimtąją jaunų specialistų laidą. Išskilmingai buvo įteikti technikumų baigimo diplomai 61 žmogui. Vistems jiems suteikta agronomo-laukininko specialybė.

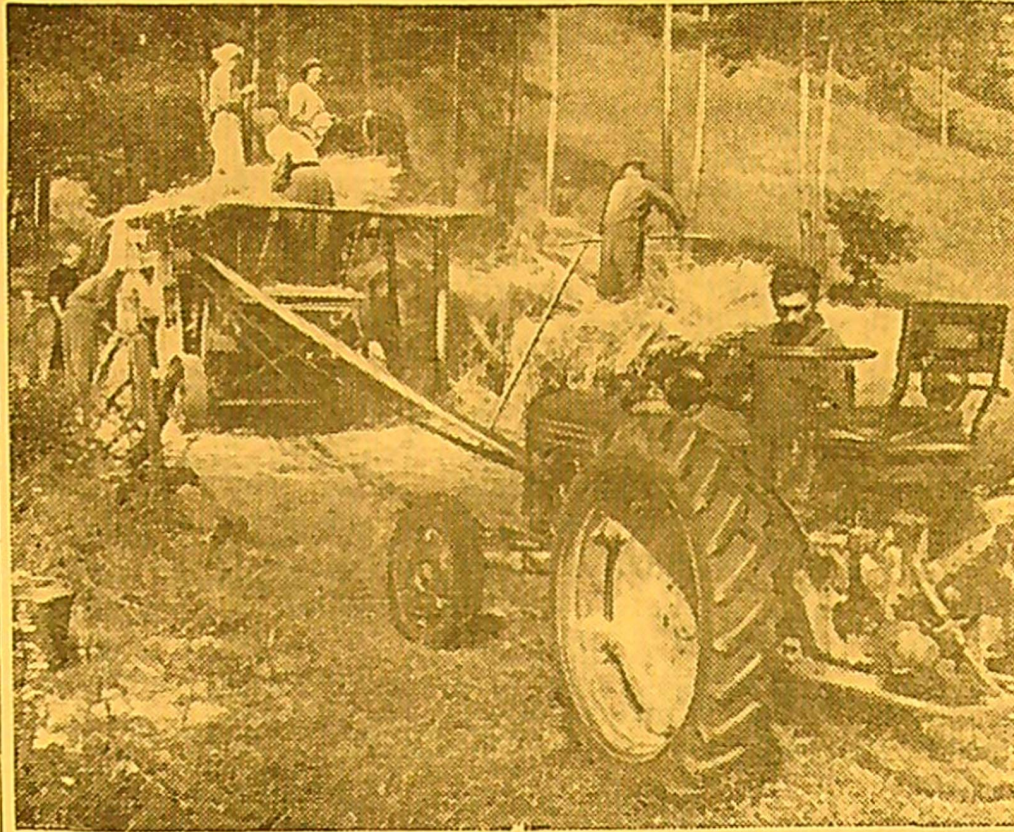
Aštuoni žmonės gavo diplomus su pagyrimu. Jų tarpe—drg. drg. Janušaitytė, Ka-

sinkauskas ir kiti. Labiausiai pasižymėję Algirdas Tyla, Algimantas Kviklys ir Vladimiras Bachnovas tęs mokslą Kauno žemės ūkio akademijoje.

58 jauni specialistai išvyko dirbti į respublikos rajonus kolūkių agronomais.

(ELTA).

Tarybų Lietuvoje

Kauno rajono „Pergalės“ kolūkio laukininkai išaugino gausų žieminių rugių derlių. Kolūkiečiai pirmieji rajone baigė nuimti žemines varpines kultūras ir pradėjo kultū. Nuotraukoje: ketvirtoji laukininkystės brigada kulia rugius.

M. Ogajaus nuotr.

(ELTA).

Durpės—trašai

DAUGAI, rugpjūčio 16 d. (ELTA). Alovės MTS traktorininkas drg. Mickevičius paruošė „Džukų krašto“ kolūkyje 500 tonų durpių. Pusę jų šiomis dienomis bus išvežta į pūdymus. Viso šie-

met kolūkyje žemėms tręšti bus paruošta daugiau kaip tūkstantis tonų durpių.

Mechanizuotu būdu ruošiamos durpės laukams tręšti taip pat „Lenino keliu“ kolūkyje.

Gausus linų derlius

TAURAGĖ, rugpjūčio 16 d. (ELTA). Gausų ilgapluoščių linų derlių išaugino rajono linų augintojai. Daugumoje pasėlių augalai siekia 110—115 centimetrų aukščio.

Dabar visose žemės ūkio artelėse prasidėjo masinė linarūtė. „Raudonosios vėliavos“ kolūkyje, kuriame šia kultūra užsėta apie 100 hektarų, linarūtės darbuose dalyvauja daugiau kaip 50 kol-

ūkiečių ir viena Tauragės MTS traktorinė linarovė. Per pirmąsias dvi dienas linai nuimti daugiau kaip 25 ha plote.

Pradėtas linų kūlimas. Iš kiekvieno hektaro prikuliama po 5 ir daugiau centnerių sėmenų.

Sparčiai raunami ir kuliami linai taip pat Stalino vardo ir „Lomų“ kolūkiuose.

ŽINIOS IŠ LAUKŲ

Baigė rugiapiūtę

349 ha plotą rugių reikėjo nukirsti šiemet „Tarybų Lietuvos“ kolūkiui. Siekiant greičiau užbaigti rugiapiūtę, trys brigados išvystė socialistinį lenktyniavimą. V laukininkystės brigada iškvietė į soclenktynes VI ir VII laukininkystės brigadas. Darbo tempai šiose brigadose žymiai paspartėjo. Per 7 dienas V laukininkystės brigados kolūkiečiai užbaigė rugiapiūtę. Sąžiningai padirbėjo brigados nariai A. Juodka, B. Asminavičius, S. Biveinis, A. Juršytė, I. Asminavičiūtė, Biveinytė, kurie kasdien įvykdydavo net po pusantrų išdirbio normos.

V ir VII laukininkystės brigadų kolūkiečiai, pirmieji užbaigė derliaus nuėmimą,

talkininkavo rugiapiūtėje VI laukininkystės brigados kolūkiečiams.

Dabar visose trijose brigadose derlius vežamas į klojimus, pradedami kūlimo darbai.

J. Gudkovas

„30 metų komjaunimui“ kolūkio kolūkiečiai įsipareigojo įvykdyti rugiapiūtę per 10 dienų. Savo įsipareigojimą artelės nariai įvykdė—rugiapiūtė pilnai užbaigta. Gerai padirbėjo rugiapiūtėje kolūkiečiai Šukštulis, Kandiliauskas, Kapustinskaitė, Laurinavičiūtė ir kiti.

Dabar kolūkyje rugiai vežami į klojimus. Jau suvežta iš 20 ha ploto.

J. Šakalys

Kūlimas pradėtas

„Bolševiko“ kolūkyje, neatitrukstant nuo rugiapiūtės, pradėtas žiemkenčių kūlimas. Pirmoji šį darbą pradėjo II laukininkystės brigada. Su-

dėtingą MTS kulinamąjį aptarnauja 24 žmonės.

Ryt pradės žiemkenčių kūlimą ir IV laukininkystės brigada.

D. Rožkovas

Raunami linai

MAŽEIKIAI, rugpjūčio 16 d. (ELTA). „Šerkšnės“ kolūkyje prasidėjo linarūtė. Drg. Kesmino vadovaujamoje laukininkystės brigadoje jau nurauta daugiau kaip 4 ha linų. Kolūkiečiai drg. drg. Juocienė, Pocienė ir kitos darbo užduotis kasdien įvykdo 130—140 procentų.

Sparčiai linarūtė vykdoma „Šviesos keliu“ kolūkyje. Čia jau nurauti 6 ha linų.

Šiais metais rajono kolūkiai linų derlių nuims nuo 1.926 hektarų ploto—500 hektarų daugiau, negu praėjusiais metais.

Naujesiems mokslo metams artėjant

ALYTUS, rugpjūčio 16 d. (ELTA). Naujaisiais mokslo metais rajone veiks 6 vidurinės, 12 septynmečių, vaikų sporto, pedagoginė ir 35 pradinės mokyklos. Jose mokysis apie 6.000 moksleivių. Atidaromos septynios naujos mokyklos.

Beveik visos mokyklos jau pilnai paruoštos naujesiems mokslo metams, jos atremontuotos ir aprūpintos kuru.

Sukomplektuoti mokytojų kadrai. Rajone šiemet dirbs 12 naujų pedagogų, baigusiu aukštąsias ir vidurines pedagogines mokyklas.

Prasidėjo žiemkenčių sėja

M. Melnikaitės vardo žemės ūkio artelė viena pirmųjų rajone užbaigė žiemkenčių derliaus nuėmimą ir pradėjo kūlimą. Dabar naujojo derliaus grūdai pradėti sėti į gerai paruoštas ir patręštas dirvas.

Žiemkenčių sėją jau pradėjo II laukininkystės brigada, vadovaujama brigadininko drg. Kotovo. Sėja vykdoma eiliniu būdu MTS sėjama mašina (traktorininkas drg. Filipavičius). Per pirmąją dieną buvo apsėtas 8 ha plotas.

Žiemkenčių sėja tuojau prasidės ir kitose laukininkystės brigadose.

Pilnai išnaudodamas darbo dieną, traktorininkas drg. Filipavičius per tris dienas apsėjo rugiais 35 ha plotą.

J. Stasiūnas

kolūkio sąskaitininkas

„Raudonojo Spalio“ kolūkyje dirbama senais metodais

Daug kalbų—mažai darbo

Kolūkio kontoroje rugpiūčio 16 d. vyko karštas pokalbis tarp kolūkio pirmininko pavaduotojo drg. Andrijausko, partinės organizacijos sekretoriaus drg. Šapkinos, MTS zootechniko kolūkiui drg. Vaitkevičiaus ir traktorinės brigados brigadininko drg. Vinogradovo. Valdžybos pirmininkas drg. Kudoba, daug neįsileisdamas į ginčus, tuo jau išvyko į Zarasus.

Tiesa, kalbama buvo aktualiais klausimais: iki šiol nepradėti 3 iškastų silosų tranšėjų grindimo darbai; kolūkyje dar nepradėtas kūlimas; lėtai vyksta žiemkenčių vežimas, blogai prižiūrimi pasėliai, neorganizuojamas ražienų grėbstymas; blogai ruošiamasi žiemkenčių sėjai: iki šiol kolūkyje suarta tik apie 250 ha pūdymų, nevažamas į pūdymus mėšlas, durpės. Vėliau ginčai nukrypsta apie darbo drausmės klausimą II laukininkystės brigadoje, blogą pašarų apskaitą, pamiršimą jų švaistymo faktai ir t. t. ir t. t.

Pokalbio dalyviai išsiskirsto. Bet kokią naudą jiems davė šis dvi valandas trukęs pasikalbėjimas, lieka neaišku. Bendros nuomonės nebuvo prielita. Be abejo, liko tik sugaištas brangus laikas.

Tai ne vienintelis tuščiažodžiavimo faktas.

Antai, dažnai kolūkio vadovų pasikalbėjimų, valdybos posėdžių metu svarstant padėtį fermose prieinama išvada, kad reikia pakelsti senas 8—10 metų amžiaus motinines kiaules jaunoms, kad iš 52 motininių kiaulių tinkamų veislei yra vos apie 10. Bet toliau kalbų dalykas taip ir nenuėina: senos bei blogos veislės motinines kiaules ir iki šiol laikomos fermoje. Šiuo metu fermoje

visai neorganizuojamas kiaulių nupenėjimas.

Turime tris automašinas...

Keliu, kuriuo V laukininkystės brigados kolūkiečiai vežė rugius, Zarasų link nuroko kolūkio sunkvežimis.

—Kad taip bent vienai dienai gavus sunkvežimį—visus rugius dar šiandien suvežtume, — užsiminė vienas kolūkietis.

—Niekaip nesuprantu, kuriems galams kolūkio vadovai apsirūpino net trimis automašinomis,—garsiai mąsto antrasis,—jei nė viena iš jų nepanaudojama lauko darbuose. Žiūrėk, antai, kaimyniniuose kolūkiuose šieną, dovilus, rugius iš laukų, grūdus nuo kuliųjų vežioja automašina. Ji ten pakeičia 6—8 arklius, darbas vyksta sparčiai, o pas mus viskas dirbama po senovei—arkliukais.

Kolūkiečių pastabos teisingos. Visai nepateisinamas dalykas, kad viena automašina jau kuris laikas kai išvesta iš rikiuotės, bet nerenontuojama, o kitos dvi automašinos, laiku neaprupinamos degalais, dažniausiai prastovi. Būna atvejų, kad ir gautieji degalai yra iššvaistomi, automašinos naudojamos ne pagal paskyrimą.

„Viskam ateis eilė“

Rugpiūčio 16 dieną kolūkyje rugiai jau buvo nukirsti. Visos laukininkystės brigados vežė rugius į daržines. Štai II brigadoje, vadovaujamoje drg. Dūdėno, šiam darbu buvo išskirta 11 pastochių ir apie 30 kolūkiečių.

—Galėčiau paskirti ir daugiau žmonių rugiams vežti, bet nėra ratų,—kalba brigadininkas.—Bet ir tokiu tempu šią savaitę suspėsime juos vežti. O vėliau imsime šio darbelio,—parodė jis į greta

daržinės stovinčią MTS kuliamažą.

Jau savaitė laiko, kai ši kuliamažė brigadoje. Deja drg. Dūdėnas, laikydamasis darbų eiliškumo, delsia pradėti kūlimą. Brigadoje ir tą dieną pilnai galima buvo surasti žmonių kuliamosios aptarnavimui, nes išskyrus rugių vežimą kiti darbai čia nebuvo vykdomi. O brigadininko pareiškimu, brigadoje rugiapiūtės metu kasdien dirbo iki 70 žmonių. Kuo gi tą dieną buvo užimti kiti kolūkiečiai? O gi štai kolūkietis Survila jau kelinta diena neiškelia kojos iš savo kiemo: ruošia nuolatines išgertuves panašioms į jį tinginiams, brigadininkui; apie 10 kolūkiečių išvykę į Zarasus, Daugavpilį asmeniniais reikalais.

Dėl to kalta MTS

Tam, kad traktoriai būtų reguliariai aprūpinti degalais ir tepalais, MTS direkcijos pasiūlymu, pavasarį kolūkio valdyba nutarė įrengti kolūkyje degalų saugyklą. Kolūkio statybinė brigada šį darbą užbaigė jau birželio mėnesį. Deja, saugykla kolūkis iki šiol naudotis dar negali: negauna iš MTS žadėtos cisternos. O juk cisterna kolūkiui yra išskirta. Reikia tik ją atgabenti.

O traktorių prastovėjimas kolūkyje tęsiasi ir toliau. Štai, pavyzdžiui, 2 traktoriai (DT ir CHTZ) dėl pavėluoto degalų pristatymo prastovėjo iki pietų ir rugpiūčio 16 d.

Komunistų partijos iškeltų žemės ūkiui uždavinių sėkmė bus užtikrinta tik tuo atveju, jei pirminė partinė organizacija, kolūkio valdyba imsis ryžtingų žygių darbo organizacijai pagerinti, išgyvendins iš savo veiklos neūkiškumą ir apsileidimą.

V. Daunoras

Tikriname pasėlių priežiūrą

I. Bulvės bujoja

Pagal planą „Tarybų Lietuvos“ kolūkis šiais metais turėjo pasodinti 60 ha bulvių. Pasodino 58 ha. Beveik visame plote bulvės pasodintos kvadratinio-lizdiniu būdu, patreštoje dirvoje. Praslinkus trims savaitėms po sodinimo, buvo išravėtos piktžolės. Netrukus bulvės buvo apkauptos. Šiomis dienomis laukininkystės brigadose jau baigiamas ir antrinis bulvių kaupimas. Kur padirbėta, ten ir rezultatai geri.

Bet, deja, ne visos kultūros taip prižiūrimos.

II. Linus pamiršo

Linais apsėjo 55 ha. Plotas nemažas. Būtų ir derlius geras, jei gerai juos prižiūrėtų. Kadangi niekas linų neravėjo nei papildomai patrešė, jie sunyko, juos nustelbė piktžolės.

—Kur juos išravėsi tokiam milžiniškame plote,—kalba kolūkio zootechnikas drg. Tarvydas.

Tokia zootechniko nuomonė ir nulemia linų derliaus likimą pražūčiai.

Iš tikrųjų gi padaryti, kad linai užderėtų, dar galima daug. Kadangi linai yra vėlyvi ir maži, galima pilnai atlikti piktžolių ravėjimą. Galima dar atlikti ir linų papildomą patrešimą.

III. Vienur kukurūzai, kitur—piktžolės

Kukurūzų pasėta kolūkyje 78 ha.

I laukininkystės brigadoje (brigadininkas drg. Vadeiša) kukurūzus 10 ha plote augina komjaunimo-jaujimo grandis, vadovaujama komjaunolio drg. Lamanauko. Kukurūzai pasėti geriausioje žemėje, kvadratinio-lizdiniu būdu, įdedant nemažą kiekį vietinių ir mineralinių trąšų.

Laiku atliktas pasėlių ravėjimas, papildomas patrešimas, tarpueilių įdirbimas bei augalų retinimas. Todėl kukurūzai čia gražiai auga; atskiruose plotuose jie jau pralenkė žmogaus ūgį.

Kitaip atrodo kukurūzai drg. Šileikio vadovaujamoje VI laukininkystės brigadoje.

Pagal planą kukurūzai šioje brigadoje turėjo būti pasėti 17 ha plote. Pasėta gi tik 13 ha. Kukurūzų auginimui sudaryta 10 žmonių grandis, kuriai vadovauja grandininkas drg. Samochvalovas. Praslinkus porai savaitėms nuo sėjos grandies nariai nuakę pasėlius, vėliau 2 ha išpurenno tarpueilius ir tuo priežiūros darbus užbaigė.

—Vis vien mūsų žemėse kukurūzai neužaugo,—iš anksto padarė išvadas brigadininkas drg. Šileikis ir grandininkas Samochvalovas.

Taip samprotaudami, jie paliko kukurūzų pasėlius be priežiūros, o grandies narius panaudojo kitiems darbams. Todėl nenuostabu, kad šioje laukininkystės brigadoje vietoje kukurūzų auga svėrės, vijokliai ir kitos piktžolės.

Lygiai tokia pat kukurūzų padėtis II, III, IV, V ir VII laukininkystės brigadose.

„Tarybų Lietuvos“ kolūkio vadovai, laukininkystės brigadų brigadininkai ir kukurūzų auginimo grandžių nariai privalo imtis reikiamų priemonių priimtiems įsipareigojimams—užauginti aukštą kukurūzų derlių—įvykdyti.

Reido brigados dalyviai:

I. Matulevičius

„Tarybų Lietuvos“ kolūkio IV laukininkystės brigados kolūkietis

G. Strelcovas

„Pergalės“ laikraščio korespondentas

BROLIŠKOJE ESTIJOJE

Beveik prieš dvejus metus Tarybų Lietuvoje lankėsi estų rašytojų grupė, kuri susipažino su respublikos sostinės istoriniais paminklais, žiūrėjo teatrų spektaklius, susitiko su mūsų rašytojais, kultūros bei meno darbuotojais, akademiniu jaunimu, moksleiviais. Svečiai aplankė taip pat Trakus ir Kauną. Užsimezgulsi kūrybinė lietuvių ir estų rašytojų draugystė per praėjusius kelerius metus atnešė pirmuosius konkrečius rezultatus: prieš kurį laiką Estijoje pasirodė lietuvių tarybinės poezijos antologija estų kalba, Lietuvoje—estų poezijos rinktinė. Išleisti arba šiuo metu ruošiami spaudai kitų kūrinių vertimai. Prieš kurį laiką Tarybų Estijoje vlesėjo nemažas būrys lietuvių rašytojų: J. Baltušis, E. Mieželaitis, V. Valsiūnienė, M. Sluckis, V. Mozūriūnas, E. Matuzevičius, eilė kitų poetų bei prozininkų.

Su dideliu susidomėjimu apžiūrėjo lietuvių rašytojai senąjį estų miestą—respubli-

kos sostinę Taliną. Tai miestas—istorinis muziejus, kurio kiekviena gatvė, šimtmečių mėginimus išlaikiusios masyvios tvirtovių sienos ir didingi bokštai kalba apie žilą senovę, kai iš Vakarų atvykę riteriai kryžiaus ir kalavijo pagalba užgrobė estų žemę. Taiklų žvejų ir žemdirbių tauta buvo priversta savo rankomis supilti priešui pylimus, iškasti kanalą, iš uolos skeveldrų sumūryti tvirtoves, gynybines sienas ir bokštus. Taip ilgainiui susiformavo būdinga viduramžiams Talino panorama: aukštutiniame mieste gyveno riteriai ir kilmingieji, žemutiniame—pirkliai. Tik patys estai neturėjo teisės ne tik gyventi, bet ir įžengti į miesto ribas. Dabar, kada Estijos liaudis, laisva ir nepriklausoma, tarybinių tautų šeimoje kuria šviesų komunistinį rytojį, kada seniai ištirpo praeities gelmėje nuožmių baronų ir riterių šešėliai, estų tauta su pagarba ir meile saugo nemarius savo

protėvių rankų kūrinius—gausius Talino istorijos bei architektūros paminklus.

...Pilki, lietingi debesys virš Suomiių įlankos. Mes kateriu plaukiame tolyn nuo miesto, ir iš čia dar žavesnė, dar reljefiškesnė, sunkiai aprepiama akimi šimtabokščio Talino panorama. Tolumoje—melsvi didesnių ir mažyčių pakrantės salų kontūrai. Didingai sustingę kreiseriai—Tarybų valstybės sienų sargybiniai. Prekybos laivai, išraižę visas pasaulio jūras. Miklūs žvejų traleriai...

Du vakarus praleidome operos ir baletu teatre „Estonija“. Žiūrėjome istorinę G. Ernesakso operą „Audrų krantas“ (libretas poeto J. Šmulo) ir to paties kompozitoriaus komiškąją operą kolūkinė tema „Ranka ranson“, sukurtą pagal poeto P. Rummo libretą. Gilų įspūdį mums paliko susitikimai su estų kultūros, meno, kinematografijos darbuotojais, kurių metu klausėmės puikiųjų estų dainininkų, žiūrėjome

dokumentinius ir naują estų meninį filmą „Kada ateina vakaras“.

Kaip viena akimirka praskriejo kelios dienos svetiname Talino mieste, ir mes autobusu artėjome prie jauniausio Tarybų Estijos miesto Kochila-Jarve. Gamtovaizdis pastebimai keičiasi: augmenija darosi kaskart vis skurdesnė, nes skalų klotas, negiliai susiklostęs po visu Estijos dirvožemiu, čia beveik visai iškyla į paviršių, ir medžių šaknims nebėra sąlygų giliau įsikverbti į žemę. Tačiau Kochila-Jarve apylinkėse ne paprasta skala, iš kurios pastatytos Talino tvirtovės ir daugelis ūkininkų pastatų estų kaime: čia iškyla į paviršių degantieji skalūnai, kurių dėka ir išaugo per pastaruosius dešimt metų jauniausias Estijos pramonės miestas. Dar toli neprivažiavus Kochilą-Jarve, atkreipia mūsų dėmesį už miškų pilkuoju trikampiu kalnai, kažkuo tai primena senąsias Egipto piramides. Mus lydintieji estų rašytojai paaikškina, kad tai yra skalūnų pelėnai, apie kuriuos to-

mis dienomis buvo kalbama Pabaltijo žemės ūkio darbuotojų pasitarime, kaip apie didelius trąšų rezervus.

Buržuazinėje Estijoje beveik visai nebuvo vystoma degančiųjų skalūnų pramonė. Vienintelis fabrikėlis, kuris veikė čia prieš karą, priklausė užsienio pramonininkams. Dabar šioje vietoje dirba visa eilė šachtų ir milžiniškas skalūnų perdirbimo kombinatas, aprūpinąs dujomis Leningrado ir Talino miestus. Šiandien Kochila-Jarve yra vienas iš stambiausių Tarybų Estijos pramonės centrų, kuriame gyvena ir dirba dešimtys tūkstančių žmonių. Dar nespėjo išaugti medžiai, miesto parkuose stiebiasi aukštylūnų liepėlės, o miesto ribos diena iš dienos plečiasi, pasipildydamos vis naujomis dviejų-trijų aukštų namų gatvėmis.

Nusileidžiame po žeme į skalūnų šachtas, apžiūrime gamyklos cechus, vakare susitinkame su miesto darbo žmonėmis klube, kuriam savo erdvumu ir puošnumu tegali prilygti ne kiekvienas respublikos teatras, ir vėl

Vešliai auga kopūstai 0,30 ha plote „Garbingo darbo“ kolūkio I laukininkystės brigadoje. Grandininkės drg. Geziūnienės vadovaujamos, daržininkystės grandies moterys užtikrino gerą jų priežiūrą: kopūstai papildomai patręšti, išravėti ir apkaupiti. Iš 0,30 ha ploto numatoma gauti 10 tonų derliaus.

Nuotraukoje: daržininkystės grandies nariai ravi ir apkaupia kopūstus.

M. Deičo nuotr.

„Visi atostogauja“

Kultūros namai — rajono centro kultūros židinys. Juose turi koncentruotis visos miesto kultūrinis gyvenimas. Deja, apie mūsų rajono kultūros namus to negalima pasakyti.

— Visas kultūrinis darbas vasaros metu turi vykti miesto kultūros ir poilsio parke, — kategoriškai tvirtina kultūros namų direktorius drg. Bartkus. — O kultūros namai čia niekuo dėti... Juk dabar visi atostogose — ir choro, ir liaudies šokių ratelių vadovai... Nieko dirbti neįmanoma.

Taigi išeina, kad kultūros namai „atostogauja“. Remiantis aukščiau minimais pastatymais, nesudarytas netgi darbo planas III ketvirčiui. O apie dalykišką kultūros namų paramą kolūkių meninės saviveiklos rėmėjams negali būti nė kalbos. Šis klausimas, tiesa, buvo

dažnas praeito ketvirčio darbo plane, bet, deja, jis ir pasiliko... tik plane.

Dar pavasarį, ruošiantis rajoninei, vėliau — respublikinei dainų šventėms, čia veikusių chorų, liaudies šokių, o taip pat ir dramos ratelių darbas dabar visai apmirė. Nuo rajoninės dainų šventės praėjo nemažas — dviejų mėnesių — laiko tarpas. Bet per šiuos du mėnesius kultūros namai nesurengė žarasielams nė vieno koncerto, nė vieno poilsio vakaro. Jei kultūros namų darbuotojams tokios atostogos ir labai patinka, tai miesto gyventojams, anaipol, jos jau seniai įgriso.

Ar ne laikas būtų, drg. Bartkai, neeilines, savo valia pasiimtas atostogas užbaigti ir pradėti energingai dirbti, užtikrinti žarasielams kultūringą poilsį, kolūkių meninės saviveiklos kolektyvams — konkrečią paramą?

K. Dagys

važiuojame Estijos plentais tolyn į rytus — į Narvą, garšiąją savo istoriniais paminklais, kriokliu ir didžiuliais tekstilės kombinatais.

Čia du kartus — pirmaisiais ir paskutiniaisiais Didžiojo Tėvynės karo metais vyko dideli mūšiai su hitleriniais grobikais. Čia yra vadina mieji Mėlynieji kalnai, kurių kiekviena pėda aplaistyta karių krauju, ir tik dabar senojo miško vietoje stiebiasi aukštytės žalios atžalos. Skaudžios karo žaizdos tebesijaučia ir Narvos mieste. Dar ne visi milžiniško tekstilės kombinato korpusai stovio rikiuotėn, bet ir dabar jau dirba čia virš dešimties tūkstančių darbininkų. Susimąstę stovėjom prie didingų Narvos krioklių: šimtus metų, tarsi užburtas piktos jėgos, be prasmės daužėsi į uolėtą upės slenkstį galingas upės sriautas, kol tarybiniai žmonės ir jį įtraukė į gyvą kūrybinę gyvenimą: netrukus čia pradės veikti didžiausia Pabaltijyje hidroelektrinė.

Paskutinį kartą atsiveikiname su lydėjusiu mus pakeliui uolėtu įlankos krantu.

Tolumoje palieka mėlynosios Peipuso ežero platumos. Artėjame prie Tartu. Jeigu Narvą pagrįstai galima vadinti verpėju miestu, tai Tartu — akademinio jaunimo miestas. Tartu universitete savo laiku mokėsi įžymus lietuvių revoliucinis veikėjas, komunistas Karolis Požėla, rašytojas Jonas Biliūnas ir kt. Ir universiteto kvartale, ir miesto gatvėse — visur pilna žvalaus, energingo jaunimo. Rašytojai aplankė Tartu istorines vietas, universiteto biblioteką, Kreicvaldo vardo literatūros muziejų. Universitete įvyko paskutinis ir kartu didžiausias literatūros vakaras — susitikimas su Tartu studentija, kultūros darbuotojais.

Draugiški rankų paspaudimai, šiltas ir nuoširdus atsiveikinimas, ir traukinys pajuda tėviškės link. Kūrybinis juda tėviškės link. Kūrybinis estų ir lietuvių rašytojų bendradarbiavimas, metal iš metų vis labiau bujojantis, po šio vis labiau bujojantis, po šio susitikimo lieka dar tvirtesnis, paremtas brolišku tarybinų tautų draugystės dvasia.

A. Baltrūnas,
rašytojas.

Dviejose brigadose

Teisinga darbo organizacija — sėkmės laidas

Čapajevo vardo kolūkio II laukininkystės brigadai vadovauja Juozas Tvardauskas. Sumanus ir energingas brigadininkas iš pat pirmųjų dienų visą dėmesį nukreipė į darbo organizaciją ir drausmę. Tas padėjo brigadai sėkmingai atlikti pavasario sėją: pilnai įvykdytas kukurūzų sėjos planas, vasarinių kviečių sėjos planas įvykdytas dvigubai, grikių sėjos planas — 130 procentų.

Tas pat ir su kitais darbais. Brigada viena pirmųjų kolūkyje užbaigė šienapiūtę, gerai pasiruošė derliaus nuėmimui. Buvo pilnai atremontuoti klojimai, apsirūpinta dalgiais, pūstyklėmis, atremontuota ir pritaikyta rugiams kirsti šienaplovė. Rugiapiūtės išvakarėse kiekvienas brigados narys žinojo, kuriame plote jis kirs rugius. Rugiapiūtės darbuose kasdien dalyvavo po 60–70 žmonių. Derliaus nuėmimo darbuose dalyvavo ne tik jauni, darbingi, bet ir senyvo amžiaus kolūkiečiai. Štai, 75 m. amžiaus senukai A. Blynovas ir P. Kostygovas, turi išdirbę net po 121 darbadienį. Žodžiu, vieningas visų kolūkiečių darbas įgalino brigadą užbaigti rugiapiūtę per 5 dienas.

Dabar nuo pat ryto į klojimus vežimas paskui vežimą gabenamas rugių derlius.

Rugiapiūtė nesutrukdė kitų darbų — pasėlių priežiūros, pasiruošimo žiemkenčių sėjai. Brigadoje gražiai auga du kartus apkauptos bulvės. Daug darbo įdėta ir kukurūzų priežiūrai. Jie jau 2 kartus išravėti, papildomai patręšti, išpureniti tarpueliai.

Šiais metais brigadai 57 ha plote reikės pasėti žiemkenčius. Nepaisant sausros, čia pūdymai ruošiami sėjai. 15,5 ha dirvos jau pilnai paruošta, o po keleto dienų į ją bus paberti pirmieji grūdai.

— Apvagosim, broliuk, apvagosim, — abejingai atsako III laukininkystės brigados brigadininkas A. Važiukas į kolūkio agronomo klausimą, kada brigada baigs bulvių vagojimą. — Dabar nėra laiko, visi žmonės veža rugius...

Bet priežastis ne tame. Štai 6 arkliais 20 žmonių veža rugius. O ką veikia dar 30 darbingų kolūkiečių, brigadininkas nežino. Daugiau kaip pusė darbingų brigados moterų neišdirbo darbadienių minimumo, o kolūkietės A. Prakienė ir Aliejūnaitė šiais metais dar neturi nė vieno darbadienio. Po 5–10 darbadienių turi ir kolūkietės A. Aliejūnienė, S. Nastajienė, paties brigadininko žmona A. Važiukienė.

Brigadininkas drg. Važiukas

kas nemato reikalo darbo drausmę pažeidžiančius kolūkiečius apsvarstyti valdybos posėdžiuose, imtis atitinkamų priemonių prieš dykinėtojus.

— Ką jiems padarys kolūkio valdyba? — Jau, broliuk, kuris nelina į darbą, tai ir neis, ar tu jį svarstyk, ar ne, — įrodinėja brigadininkas.

Kyla klausimas, nejaugi žmonės, kurie pernai vasarą buvo sąžiningo darbo pavyzdžiu kitiems, dabar nenori dalyvauti kolūkinėje gamyboje. Visa paslaptis glūdi brigadininko darbe. Drg. Važiukas daug kalbėti nemėgsta: duoda kolūkiečiui darbo užduotį, o kaip ji vykdoma — jam visai nesvarbu — niekad nepasiteiraus, nepatiksins. Nejausdami kontrolės, kolūkiečiai neretai darbo ir neatlieka, o rezultatas — III brigada velkasi uodegoje.

III laukininkystės brigadai yra visos galimybės išbristi iš atsilikimo, pasekti pirmaujančios II laukininkystės brigados pavyzdžiu. Tik reikia, kad brigadininkas drg. Važiukas rimčiau žiūrėtų į savo darbą, teisingai jį organizuotų, kontroliuotų, kaip brigados nariai atlieka užduotis. Tik tuomet ji galės likviduoti atsilikimą.

G. Kazlauskaitė

Čapajevo vardo kolūkis

Gerinti technikos išnaudojimą

Traktorininkų darbo diena

Tai buvo rugpiūčio 16 diena. Kai nutilo traktorių pupsenimas Ždanovo vardo kolūkio I laukininkystės brigadoje, buvo lygiai vienuolika valanda. Traktorininkai Blynovas ir Ivanovas, vairavę galingus „DT-54“ ir „KD-35“ traktorius, pasuko Ždanovo vardo kolūkio valdybos link. Pasėdėje ten gerą pusvalandį, nuėjo prie netoli esančio ežero ir iki 16 valandos poilsiauvo. Traktoriai tuo tarpu stovėjo I laukininkystės brigados lauke be darbo.

— Kodėl nedirbate? — Užklausiame prie ežero sėdinčius ir besiilsinčius traktorininkus Blynovą, Ivanovą ir traktorinės brigados brigadininką Artemjevą.

— Negalima dirbti, karštas oras. Padirbi kiek, bematant motoras užkaista, pradeda pūpsėti, čiaudėti, ir sustoja traktoriaus. Todėl mes dieną poilsiaujame, o naktį geriau paskubėsime, — paaiškina mums traktorininkas Ivanovas.

— Bet juk tada pirmajai pamainai labai mažai laiko liks dirbti. Štai išmeskime 5 vidurdienio poilsio valandas. O dar technikinė apžiūra, perdavimas, tai pirmajai pamainai tenka dirbti per pus mažiau, — bandėme paaiškinti traktorininkams.

— Kaip tai, — lyg nesuprasdamas ką mes norėjome pasakyti, bandė paklausti trak-

torininkas Blynovas. — Juk mes ne po 12, o po 24 valandas kiekvieną pamainą dirbame.

Aišku, kai pamainos tęsiasi 24 darbo valandas, traktorininkai dirba vien tik naktį, o dienos metu poilsiauja. Ir todėl neatsitiktina, kad rugpiūčio 16 dieną dirbusieji „DT-54“ ir „KD-35“ traktoriai įvykdė vos pusę išdirbio normos. Tas kartojasi kiekvieną dieną.

Visa tai aiškiai mato šios traktorinės brigados brigadininkas Artemjevas. Jis gerai žino, kad ilgesnis kaip 12 valandų pamainos darbas nuvargina žmones. Bet visa tai žinodamas, taikstosi su tuo ir net pritaria, kad traktorininkai dirbtų po 24 valandas.

Du dirba, du stovi

Dvyliktoje traktorinėje brigadoje yra keturi traktoriai: „DT-54“, „KD-35“, „U-2“ ir „Belarusj“. Jeigu „DT-54“ ir „KD-35“ dar kiek dirba, tai „U-2“ traktorius stovi be darbo ketvirta diena, o „Belarusj“ — nuo rugpiūčio 12 dienos.

— Nėra ką dirbti, perdžiūvusi dirva, o, be to, ir traktorius mano sugedęs. Štai, rugpiūčio 12 dieną antrosios pamainos traktorininkas Ignatjevas girtas būdamas sugadino traktorių, ir iki šiol niekaip negalime pataisyti, — aiškina pirmosios pamainos traktorininkė Sinkevičiūtė.

Kad traktorius sugedęs, tai

tiesa, bet juk jį galima greitai sutaisyti. Čia kažkokio remonto ir nereikia: į hidropakėlę reikia pripilti tepalo, ir bus viskas tvarkoj. O kad darbo nėra, tai drg. Sinkevičiūtė klysta. Štai sutartyje parašyta, kad šiais metais Zarasų MTS Ždanovo vardo kolūkyje turi nuskusti 50 ha ražienų. Šiuos darbus dabar pilnai galima vykdyti, bet tuo niekas nesusrūpina. Aple tai užmiršo ir Sinkevičiūtė, ir traktorinės brigados brigadininkas Artemjevas!

Jau baigiasi aštuntas šių metų mėnuo, bet XII traktorinė brigada metinį darbo planą iki rugpiūčio 10 dienos įvykdė vos 40,8 procento. Šią atsilikimo priežastį visų pirma galima paaiškinti blogu technikos išnaudojimu. Dažnai traktoriai prastovi, jie dirba nepilnu apkrovimu. Traktorininkų tarpe nevystomas socialistinis lenktyniavimas. Argi negalima būtų išvengti traktorių prastovėjimo vidurdienyje? Aišku, kad galima. Tik reikia dažniau keisti vandenį radiatoriuje, didinti traktoriaus greitį, sutrumpinti pamainos darbo valandas.

XII traktorinėje brigadoje prileisti trūkumai negali būti ilgiau pakenčiamai. Juos reikia nedelstai pašalinti. Tuo rimtai turi susirūpinti traktorinės brigados brigadininkas Artemjevas ir Ždanovo vardo kolūkio valdyba.

A. Pupalaisis

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Kodėl žemas pieno primelžimas?

Mičiurino vardo kolūkyje, kaip ankstesniais metais, taip ir šiemet žemas karvių pieningumas, menkas jų prieauglis.

Kame gi priežastis, kad kolūkyje, kuriame yra visos sąlygos karvių produktyvumui kelti, galėjo taip atsitikti? Priežasčių toli ieškoti nereikia. Jos akivaizdžiai išryškėja pasižiūrėjus, kaip žemės ūkio artelėje vykdoma visuomeninių gyvulių, ypač karvių priežiūra. Nors melžiamos karvės priskirtos melžėjoms visam laikotarpiui, tačiau priežiūros blogai: iki paskutinio meto jos melžiamos tik du kartus į parą, girdomos nereguliariai, kiekvieną dieną skirtingu laiku. Tatal visų pirma ir privedė prie to, kad smarkiai krito karvių pieningumas.

—Maža pieno, ką čia terliosis su tuo litru kelis kartus,—kalba melžėjos.—Bene nuo to pienas padaugės...

Tačiau faktai rodo, kad melžimų skaičius, greta rūpestingos karvių priežiūros, padeda didinti pieno kiekį. Štai, melžėja Citavičiūtė, pradėjusi karves melžti 3 kartus, per penkladienį pieno primelžimą padidino 21 litru, melžėja Petronienė—6 litrais. Nors šie skaičiai, atrodo, nežymūs, tačiau esant žemam pieno primelžimui visumoje,

šį-tą reiškia. Reikėtų, kad ir kitos melžėjos, pvz., Biriukaitė pasektų jų pavyzdžiu.

Biriukaitė priskirtos 8 geriausios kolūkio karvės. Jeigu drg. Biriukaitė sąžiningai jas prižiūrėtų, pieno primelžimas galėtų būti žymiai didesnis, negu jis yra dabar.

Žymi kaltės dalis dėl žemo pieno primelžimo tenka ir fermų vedėjai Barkauskaičiai, kuri dar nepakankamai kontroliuoja melžėjų darbą, nepadeda joms. Fermų vedėja ligi šiol neaprupino melžėjų druska pašarams paskaninti, nors pastarosios ne kartą apie tai minėjo. Drg. Barkauskaitė nesirūpina ganyklų parinkimu, didesnio produktyvumo karvės ganomos bendrai su visomis.

Dar viena priežastis, dėl ko žemas pieno primelžimas, yra ta, kad beveik pusė karvių bergždžios kelis metus iš eilės. Apie tai gerai žino MTS vyr. zootechnikas, vet. darbuotojai. Kolūkio valdyba ne kartą kreipėsi į juos prašydama patarimų, bet pastarieji apsiribojo vien pažadais.

Žemo produktyvumo priežastys nesunkiai išgyvendinamos. Reikia tik pakelti gyvulininkystės darbuotojų atsakingumą, suteikti jiems reikiamą paramą patarimais.

J. Štuka

Mokiniai padeda kolūkiui

Daug atostogaujančių moksleivių yra Kalinino vardo kolūkyje. Visi jie naudingai praleidžia atostogas, daug padeda savo gimtajam kolūkiui. Jie—aktyvūs kolūkiečių padėjėjai štenapiūtėje, ruglapiūtėje, derliaus vežime.

Daug padeda mokiniai ir prižiūrint kukurūzus. Nemažai padirbėjo purenant ir ravint kukurūzus Girsų septynmetės mokyklos VII klasės mokinės E. Janaudytė, P. Sventickaitė, T. Kondrašovaitė.

J. Sventickas

Sudrausti simulantę

Ždanovo vardo kolūkio III laukininkystės brigadoje vyksta derliaus nuėmimas, jo vežimas į kluonus, pasėlių priežiūra bei kiti darbai. Visi kolūkiečiai aktyviai dalyvauja šiuose darbuose, nuolat viršydami išdirbio normas.

Tačiau to negalima pasakyti apie komjaunuolę Genę Kasavčenką. Šiais metais ji teturi išdirbusi vos 4 darbdienius. Pasirodys darbe vieną kartą į mėnesį arba net rečiau ir vėl tinginėjauja.

Tai, kad Kasavčenko vengia kolūkinių darbų, tinginėjauja, gerai žino ir kolūkio komjaunimo organizacija. Bet ar ji ėmėsi kokių priemonių Kasavčenko tinginavimui užkirsti kelią?

Tiesa, prieš kurį laiką už nedalyvavimą kolūkinėje gamyboje Genė buvo svarstyta komjaunimo organizacijos susirinkime. Bet susirinkimo nutarimai greit liko pamiršti, niekas nepakontroliavo, kaip drg. Kasavčenko juos vykdė. Ir mergina vėl tęsia dykinėjimą. Nekomjaunuoliška dykinėti, drg. Kasavčenko, kai visame kolūkyje vyksta įtempta kova už sėkmingą derliaus nuėmimą!

P. Kanevičius

G. Kasavčenko į darbą išsirengė.

Iškilmingas posėdis Pchenjane, skirtas 10-osioms Korėjos išvadavimo metinėms

Rugpjūčio 14 d. Pchenjano Moranbono teatre įvyko iškilmingas posėdis, skirtas 10-osioms metinėms nuo tos dienos, kai Tarybinė Armija išvadavo Korėją.

Audringai plodami sutiko susirinkusieji salėje Korėjos Darbo partijos ir KLDK vyriausybės vadovų Kim Ir Seno, Kim Du Bono, Pak Den Ai ir kitų vadovaujančiųjų veikėjų pasirodymą posėdžio prezidiume. Vietas prezidiume taip pat užima Tarybų Sąjungos vyriausybės delegacijos nariai, vadovaujami TSKP CK sekretoriaus A. B. Aristovo, KLR Pirmininko pavaduotojo Čžu De vado-

vaujamos KLR delegacijos nariai ir kiti oficialieji asmenys.

Pranešimą, skirtą 10-osioms Korėjos išvadavimo metinėms, padarė KLDK Ministrų kabineto pirmininkas Kim Ir Senas.

Šiltai sutiko posėdžio dalyviai Tarybų Sąjungos vyriausybės delegacijos vadovo A. B. Aristovo kalbą.

Po to žodis buvo suteiktas Kinijos Liaudies Respublikos delegacijos vadovui Čžu De.

Sveikinimo kalbas posėdyje taip pat pasakė liaudies demokratijos šalių diplomatinė atstovybių vadovai.

(TASS—ELTA).

Pasibaigė V Pasaulinis jaunimo ir studentų festivalis

Rugpjūčio 14 d. Varšuvoje įvyko iškilminga V Pasaulinio jaunimo ir studentų festivalio už taiką ir draugystę uždarymo ceremonija.

Aikštėje prie J. V. Stalino vardo kultūros ir mokslo rūmų susirinko daugiau kaip šimto pasaulio šalių jaunimo delegacijos, keliasdešimt tūkstančių Lenkijos jaunuolių ir merginų, atvykusių į festivalį iš įvairių Lenkijos vaivadijų, ir daugybė Varšuvos gyventojų.

Tribūnoje—Pasaulinės de-

mokratinio jaunimo federacijos ir Tarptautinės studentų sąjungos vadovai, festivalio garbės svečiai, jaunimo delegacijų vadovai.

Į festivalio uždarymą atvyko Lenkijos valstybės vadovaujantieji veikėjai, Varšuvoje akredituoti diplomatiniai atstovybių vadovai, šimtai užsienio žurnalistų.

Pasibaigus iškilmingajai ceremonijai, festivalio dalyviai pakiliai priėmė kreipimąsi į viso pasaulio jaunimą.

(TASS—ELTA).

Pasibaigė Tarptautinė konferencija už atominio ir vandenilinio ginklo uždraudimą

Rugpjūčio 16 d. Tokio mieste įvyko Tarptautinės konferencijos už atominio ir vandenilinio ginklo uždraudimą baigiamasis posėdis.

Pranešimą konferencijoje padarė Tokio universiteto tarptautinės teisės profesorius Jasui. Pažymėjęs didelius laimėjimus, kuriuos pasiekė japonų tautos judėjimas už atominio ginklo uždraudimą, pranešėjas paragino dar plačiau išvystyti kovą už ato-

minio ir vandenilinio ginklo uždraudimą, o taip pat prieš karinių bazių statybą svetimose teritorijose, už nusi-ginklavimą.

Posėdyje kalbėjo Australijos, Prancūzijos, Indijos, Lenkijos, Tarybų Sąjungos ir Kinijos Liaudies Respublikos visuomenės atstovai.

Posėdyje buvo priimtas kreipimasis į pasaulio tautas.

(TASS—ELTA).

Taikykite priešakinius metodus prižiūrint gyvulius

Pernai mūsų kolūkio melžėjos-pirmūnės Aldona Sadauskaitė ir Liucija Blinstrubaitė už rodiklius, pasiekus keliant gyvulių produktyvumą, iškovojo garbingą teisę dalyvauti Visasąjunginėje žemės ūkio parodoje. Čia jos susipažino su geriausiu šalies kolūkiu ir tarybinių ūkių gyvulininkystės pirmūnų laimėjimais, įgijo daug naudingų žinių.

Grįžusios į gimtąjį kolūki, jos papasakojo kolūkiečiams apie Visasąjunginę žemės ūkio parodą, įrodinėjo žmonėms, kad ir mūsų, Černiachovskio vardo žemės ūkio artelė, turi visas galimybes išauginti gausų derlių, pakelti gyvulininkystės produktyvumą. Daug mūsų pirmūnų pasiūlymų dabar įdiegiama į gamybą.

Kolūkio valdyba, kolūkyje dirbančių žemės ūkio specialistų padedama, sukėlė kolūkiečius į kovą už tvirtos

pašarų bazės visuomeniniams gyvuliams sudarymą. Buvo įdiegtas žaliasis konvejeris, papildomas gyvulių šėrimas ir kitos labai efektyvios priemonės keliant gyvulių produktyvumą.

Daug dėmesio kolūkis paskyrė kukurūzų ir daugiamečių žolių pasėlims išplėsti. Be to, jau iš rudens kolūkyje buvo pasėta 20 ha rugių-vikių mišinio, o pavasarį grūdinėmis-ankštinėmis kultūromis bei pašarinėmis daržovėmis žaliajam konvejeriui buvo apsodintas 150 hektarų žemės plotas.

Siekdama geriau išnaudoti ganyklas, kolūkio valdyba, dar prieš pradėdant ganyti gyvulius, išskyrė melžiamoms karvėms ganyti 150 ha daugiamečiais žolėmis apsėtų ganyklų. Pavasarį visos ganyklos buvo patręštos. Į kiekvieną hektarą buvo išberta po 250 kg kalinių ir

fosforinių trąšų bei duota 5—6 tonos srutų.

Visos ganyklos aptvertos viela, kas žymiai palengvina gyvulių prižiūrinių piemenų darbą. Melžiamos karvės šiose ganyklose ganomos trijose bandose. Kiekvienai bandai išskirtas plotas padalintas į šešias užuogas, kurių kiekviena užima 6—9 ha plotą.

Karvėms nuėdus žolę pirmoje užuoganoje, jos pervedamos į antrą, trečią ir t. t. Kol žolė baigiama nuganyti šeštoje užuoganoje, praeina apie 25—30 dienų. Per šį laikotarpį žolė vėl spėja ataugti ten, kur ji pirmiausia buvo nuganyta.

Tokio ganyklų paskirstymo dėka išvengiama bereikalingo žolės sutrypimo, gyvuliai visą laiką gauna daug žolės ir nuolat kyla jų produktyvumas.

Šiemet iki rugpjūčio 1 d. kolūkyje iš kiekvienos še-

riamos karvės vidutiniškai jau gauta po 1.690 kg pieno. Dar geresnių rezultatų pasiekė priešakinės kolūkio melžėjos. Štai, Aldona Sadauskaitė iš jos prižiūrimų 12 karvių gavo po 2.151 kg pieno, Lionė Bulzgytė, Liucija Blinstrubaitė ir Ona Bulzgytė primelžė daugiau kaip po 2.000 kg pieno. Su savo patyrimu pirmūnės supažindina kitas melžėjas.

Tik per dešimt mėnesių kolūkis pagamino kiekvienam 100 ha žemės naudmenų 120 centnerių pieno, t. y. trečdaliu daugiau, negu praeitais metais per tą patį laikotarpį.

Tačiau šiais rodikliais mūsų kolūkio gyvulininkystės darbuotojai nepasitenkina. Jie ieško naujų būdų, kaip pakelti gyvulių produktyvumą. Neseniai įvestas naktinis karvių ganymas. Vidudienį esant kaitroms, karvės ganomos į tvartus. Čia joms duodama po 12—15 kg vikių-avižių žaliosios masės. Vakare karvės vėl išgenamos į

ganyklas, kur būna per visą naktį ir iki sekančios dienos vidudienio. Per parą kiekvienai karvei papildomai sušeriama po 30—40 kg žaliosios masės.

Šiuo metu galvijai ganomi dobilų atole. Kolūkio valdybai nutarus, produktyviausios karvės pradėtos rišti daugiamečiose žolėse. Kai jos nuėda žolę vienoje vietoje, perkellamos į naują vietą.

Visa tai įgalino mus sparčiai kelti karvių pieningumą. Jei gegužės mėnesį iš kiekvienos karvės per parą buvo primelžiama po 6—7 litrus pieno, tai dabar jo gaunama po 11—13 litrus.

P. Švedas

Černiachovskio vardo

kolūkio zootechnikas

J. Onaitytė

Kolūkio galvijų fermos

vedėja

Radviliškio rajonas.

Redaktoriaus pavad.

V. JURSIENE